

Ljubov Koszova-Sztarceva<sup>3</sup>

\* \* \*

„Szent helyemre” bújok  
Az emberek elől.  
Minden egyes sorhoz  
Izzón imádkozom:  
„Te, lelkem szülöttje,  
Vérem hevítettje,  
Mint gyors csermely vize –  
Fuss forró versekbe.”

\* \* \*

Elaltatom gyermekim,  
Elaltatom férjem is,  
Aztán elszököm tőlük  
Egy különös világba.  
Múzsza-ország ajtaján  
Hangtalanul belépek,  
Abban az arany csendben  
A szent lantra rálelek.  
Húrjait felhangolom,  
Zengjen, ahogy akarom,  
Hadd szárnyaljon a lelkem,  
Keresztül-át mindenem.  
Mit csak bírok reggelig,  
Isten-lányként játszom itt.  
Aztán sietek haza –  
Ők semmiről sem tudnak.

---

<sup>3</sup> A szerzőtől kapott kézirat